

MÉS D'UN MILER DE NENS I NENES DEFENSEN ELS SEUS DRETS A LA FESTA DE LA INFÀNCIA

La síndica de Barcelona, Maria Assumpció Vilà, va participar en una de les proves on desenes d'infants van plasmar en imatges i dibuixos situacions de risc i denúncies sobre la vulneració d'algun dels seus drets

Feia un matí que amenaçava pluja, però això no va ser un obstacle perquè entorn d'un miler de nens i nenes participessin, el passat 19 de novembre, a la Festa de la Infància. Durant més de quatre hores, l'entorn de l'estany del Parc de la Ciutadella es va omplir de xivarri. Els infants corrien d'un costat a l'altre amb la cara pintada. Els espanta-sogres es van convertir, per una estona, en la joguina escollida...

Però sobretot la festa va ser una jornada reivindicativa, en la qual va participar per primer cop la síndica de greuges de Barcelona, Maria Assumpció Vilà. Encara hi ha massa drets dels infants que no es compleixen. Només a Catalunya dos de cada deu nens i nenes viuen en situació de pobresa. Així ho recordava una gran pancarta instal·lada a tocar de la glorieta.

L'organització, la Xarxa dels Drets dels Infants, volia donar a conèixer entre els més petits quins són els seus drets i per a l'ocasió es va inventar una ruta lúdica i de conscienciació amb onze parades, amb tallers i jocs, que coincidien amb alguns dels drets fonamentals que apareixen en la Convenció dels Drets dels Infants de les Nacions Unides: identitat, atenció especial, joc, comprensió i afecte, participació, educació, protecció, salut, igualtat, pau i benestar i denúncia.

Xapes i fang

Un dels jocs amb més èxit va ser el d'identificació. Els monitors convidaven els més petits que s'identifiquessin amb el continent en el qual havien nascut, un grup d'edat i un color. I ho feien llançant una xapa a cada ampolla. "Jo sóc d'Europa, tinc cinc anys i m'agrada el color verd", explicava una nena entre rialles. L'alcalde de Barcelona, Xavier Trias, s'ho mirava interessat.

No gaire lluny, alguns nens i nenes intentaven recórrer un circuit amb els ulls tapats. Les dificultats que tenien eren òbvies. El joc pretenia mostrar els problemes que tenen les persones amb alguna discapacitat en el dia a dia i la necessitat de ser respectuosos amb elles. Altres petits, en canvi, preferien jugar plasmant la seva mà en un tros de fang. En algunes tribus, això és un símbol de protecció, un amulet contra els mals auguris, els explicava un monitor. El taller parlava del drets dels infants a viure amb seguretat i protegits.

Algunes famílies van aprofitar la festa per reclamar una escola digna. Va ser el cas dels pares i mares i alumnes de l'escola Univers de Gràcia. Ja fa tres anys que aquests alumnes d'infantil i de primària estudien en barracons i, de moment, el Consorci d'Educació no els ha ofert cap solució.

De fet, a l'estand de denúncia, en el qual participava la síndica de Barcelona, s'hi va formar una llarga cua. Massa coses no funcionen i els més petits se n'adonen. Els nens i nenes podien formular una queixa o fer una denúncia sobre situacions de risc o la vulneració d'alguns dels seus drets. La canalla va participar-hi activament i es van recollir desenes de testimonis. La Núria, per exemple, defensava el dret que "tots els infants tinguin una casa" i acompanyava la reflexió d'una imatge força simbòlica: un èxode d'adults i nens i nenes negres carregats amb paquets.

El dret de tots els infants a anar a l'escola va ser un altre dels desitjos més expressats. Així ho van fer la Sharon i la Miranda. D'altres, com el Laxmi, deien que la boxa no està bé, "perquè es peguen i està més malament entre els nens", va escriure a la seva manera. En la foto que acompanyava la frase sortia un nen tailandès practicant el citat esport. La bicicleta també va ser un altre motiu de queixa. Un petit reclamava el dret dels infants "a caminar tranquils per la vorera i que les bicicletes no ens atropellin". La imatge incloïa un rètol de Barcelona i s'hi veia un nen i una bicicleta.

Amb una imatge d'un nen assegut sol en un banc d'un parc, la Marta mostrava la seva por que els infants es quedin sols. La Lluïsa vol que tots els nens i nenes tinguin uns pares i mares que els estimin i ho plasmava amb una imatge on es veia una parella amb una criatura. I el Lolo creu que tots els nens han de tenir amics i ho manifestava amb una imatge de dues figures de fusta articulades donant-se les mans.

Un personatge anomenat Contradrets es mirava la mainada que formulava denúncies amb cara d'enfadat. Micro en mà, animava els més petits a fer malifetes. Alguns nens i nenes li reien els acudits. D'altres, l'empaitaven. Ni tan sols el temps el va acompanyar en els seus intents de boicotejar la festa. La pluja no va començar fins que ja s'estava recollint el material. La Festa de la Infància tornarà el proper any. Fins llavors, molts drets fonamentals hauran deixat de complir-se. A casa nostra, 500 infants encara viuen en situació d'extrema vulnerabilitat.